

ADRES:
Ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUSTY:
1. Narodzenie św.
Jana Chrzciciela
24 czerwca
2. Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:
Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00 10.30 12.00 17.00
święta „zniesione”
7.00 9.00 17.00

**ADORACJA
NAJSWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**
poniedz. - piątek
7.30 - 16.30 w kaplicy
Św. Franciszka

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**
p-szy piątek 15.00-17.00
piątki 16.00-17.00
i przed każdą Mszą św.

NABOŻEŃSTWA:
- NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY
środa godz. 17.00

**- DO MIŁOSIERDZIA
BOŻEGO**
Powiedz.-piątek g.15.00

**- DO NIEPOK. SERCA
NM P p-sza sobota g.6.30**

**- DO ŚW. FRANCISZKA
z Asyżu 2-ga sobota g.6.30**

**- KU CZCI ŚW. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWI**
16 dzień m-ca godz.17.00

- KU CZCI ŚW. o. PIO
23 dzień m-ca. godz. 17.00

GODZINA ŚWIĘTA -Iszy
Czwartek m-ca g.21.00

**MSZA ŚW.Z MODL O.
UZDROWIENIE**-ostatni
piątek m-ca godz.17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA
CZYNNA**
15.30 - 16.30
poniedziałek, środa, piątek
Tel.896453960

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
proboszczem.

**Za złożone
dobrowolne ofiary:
BÓG ZAPŁAĆ**

Dokończenie ze str. 1

Jako głowa Rodziny Jezusa Zbawiciela św. Józef objawia zamysł samego Boga względem rodziny – wspólnoty osób opartej na małżeństwie mężczyzny i kobiety. Św. Józef jest także Patronem na trudne czasy, których nie brak w codziennym życiu człowieka. Ludzie to wyczuwają i spieszą do niego ze wszystkimi problemami ufni, że Jezus Bóg nie odmówi jego prośbom./Weronika/

PAPIESKIE INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITWY

Abyśmy głęboko przeżyli Sakrament pojednania, tak by na nowo odczuć nieskończone miłosierdzie Boże.

MODLITWA RÓŻAŃCOWA: godz. 06.30 w Kaplicy św. Franciszka - / od poniedziałku do soboty / godz. 16.30 w kościele parafialnym – / od niedzieli do soboty (w środę – dziesiątka różańca w łączności z nowenną do MB Nieustającej Pomocy)

**ADORACJA Najświętszego Sakramentu w kaplicy św. Franciszka
poniedziałek - piątek 7.30- 16.30**

MODLITWA DO ŚW. JÓZEFA. Św. Józefie, moc twej modlitwy sprawia, że najtrudniejsze sprawy tobie powierzone, stają się łatwymi do rozwiązania. Błagamy cię więc, wejrzyj na nasze obecne potrzeby, przybądź nam z pomocą, pociesz w naszych zmartwieniach, obawach i bólach, oddal od nas niebezpieczeństwa nam grożące, weź pod swą opiekę nasze życie nasz dom i wszystko, co twojej przemożnej opiece polecamy. Okaż nam św. Józefie, jak dobry jesteś dla tych, którzy pragną pozostać na zawsze twoimi wiernymi sługami. Święty Józefie, Ojciec i Opiekunie naszej rodziny, przyczyń się za nami.

**RUCHY I
STOWARZYSZENIA:
1.SŁUŻBA LITURGICZNA**

2. SCHOLA PARAFIALNA

**3. ODNOWA W DUCHU
ŚWIĘTYM**
- środa godz.18.00

**4. GRUPA
MŁODZIEŻOWA
„PRZYJACIELE JEZUSA”**
- piątek godz. 18.00

**5. WSPÓLNOTA
ŻYWEGO RÓŻAŃCA**
Lubawa, Tuszewo

i Fijewo - pierwszy
wtorek m-ca po
Mszy św. o g. 17.00,
Mortęgi -ostatni
czwartek m-ca po
Mszy św. o g.18.00

**6. RODZINY
NAZARETAŃSKIE**
- środa po

Mszy św. o g. 17.00

**7. FRANCI SZKAŃSKI
ZAKON ŚWIECKICH**
-druga sobota m-ca

W NASZEJ WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ

1. CHRZTY

Odbývają się w ostatnią sobotę miesiąca na Mszy Św. o godz.17.00.
Wymagane dokumenty:
akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są wierzący i praktykujący. Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące w związkach sakramentalnych.

1. Stanisław Bendik – 20 II
2. Zofia Raszowska – 27 II

2. POGRZEBY

1. śp. Jędrzej Ciszewski – 23 II

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Im wieczne spoczywanie

Głos Św. Jana Chrzciciela –Pismo parafialne redaguje zespół pod redakcją ks. Proboszcza (tel.507 143 682).
Parafia Św. Jana Chrzciciela i Św. Michała Archanioła 14 -260 Lubawa ul. Kupnera 22
konto bankowe: Bank Spółdzielczy w Lubawie 55 8832 0001 1001 0000 2987 0001

GŁOS

NR 154 marzec 2021

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA ŚW. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA
ARCHANIOŁA

14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

KIM BYŁ ŚW. JÓZEF?

Był małżonkiem Maryi, Matki Jezusa. Był małżonkiem dziewiczym. Wszak Maryja stała się Matką Jezusa „za sprawą Ducha Świętego”, Józef, Jej mąż nie był więc ojcem Jezusa. Był Jego ojcowskim Opiekunem. Był głową Rodziny Jezusa. Widzimy niezwykłość Józefa. Jest On kimś, kogo niepodobna zrozumieć, ani zaakceptować bez wiary w Boga. Czy ktoś taki, jak św. Józef może być patronem na nasze czasy? Żył dwa tysiące lat temu. A jednak Ojciec Święty Jan Paweł II nazwał św. Józefa „Patronem na nasze czasy”, a Ojciec Święty Franciszek ustanowił rok obecny Rokiem Św. Józefa. Czas dzisiejszy jest trudnym czasem, ponieważ przez współczesną cywilizację zostały zagrożone same fundamenty ludzkości – życie i rodzina. Św. Józef obronił zagrożone życie Jezusa przed okrutnym Herodem. c.d. str. 4

Myśl pozytywnie czy Stań w prawdzie?

Dzisiejsza narracja neopogańska używając pięknych w swym wyrazie słów określić, zwodzi ludzi. Od dziecka wmawia się człowiekowi, że skazany jest na sukces, ma myśleć pozytywnie i być optymistą. Można powiedzieć, że te czy inne słowa pięknie brzmiące, ciepłe i miłe dla ucha są swoistymi „dogmatami” współczesnego świata. Osobiście wolę umiejscowić je w zbiorze „usypiaczy sumienia i kontaktu z rzeczywistością”.

Bo czymże faktycznie ma być ów sukces? Młody człowiek, któremu w myśl tej „zasady” odejmuje się trudności, pracy, trudu, nie widzi się jego porażek (a te każdy z nas ma i będzie miał), w dorosłym życiu, czy chce czy nie chce, zetknie się z problemami. I co wówczas, kiedy nie będzie zahartowany do zmierzenia się z pojawiającymi się problemami? Dalej – myśl pozytywnie – czyli nie zauważaj w sobie zła, braków, nieumiejętności; nie staraj się nad nimi pracować, wzrastać, walczyć w pozytywnym tego słowa znaczeniu. Świat powie: „Myśl pozytywnie! Jakoś się ułoży; jakoś tam będzie!” Tylko kto lub co stoi za tym „jakoś się...” Nic samo się nie ułoży!

Trwamy w Wielkim Poście, który wzywa nas do stanięcia w prawdzie o nas samych, o naszej duchowej kondycji. Odkrycie w sobie grzechu, kiedy przeglądamy się w lustrze Ewangelii i Bożych Przykazań, nie ma nas zgnieść i poniżyć. Ma nas podnieść. I to nie jest optymizm, bo o nim nie mówi Boże Słowo, ale to jest prawdziwa NADZIEJA. Nadzieja, jako cnota teologiczna, to świadomość, że cokolwiek dzieje się w naszym życiu, niezależnie co z nami się dzieje – Jest z nami Pan!

On Miłosierny Odkupiciel, Zbawiciel Świata, jeśli zechcemy zejść z drogi grzechu, który wprowadza w ciemności i bezsens życia, jest w stanie nas podźwignąć i uzdrowić prawdziwie.

Życzę nam wszystkim, abyśmy w tegorocznym Wielkim Poście stanęli w prawdzie o sobie. Nie jesteśmy skazani na sukces, bo upadki z pewnością będą się zdarzać, ale zaproszeni jesteśmy do Nieba, do życia wiecznego, a o nie trzeba i warto zawalczyć.

Ks. Marcin Staniszewski, proboszcz

**Droga Krzyżowa - Lubawa piątek godz. 16.30
Mortęgi piątek godz. 18.00**

**Gorzkie Żale – Lubawa niedziela godz. 16.00
Mortęgi niedziela po Mszy Św. o godz. 9.15**

Katechezy przedmałżeńskie rozpoczynają się 28.02.21 o godz. 18.00

LITURGIA SŁOWA

07 III- 3 Niedziela Wielkiego Postu

Wj20,1-17;Ps19;1Kor1,22-25;J2,13-25

13 III- sobota, 8 rocznica wyboru papieża

Franciszka Oz6,1-6Ps51;Łk18,9-14

14 III- 4 Niedziela Wielkiego Postu

2Krn36,14-16.19-23;Ps137;Ef2,4-10;

J3,14-21

19 III- piątek, św. Józefa, Oblubieńca NMP,

uroczystość 2Sm7,4-5a.12-

14a.16;Ps89;Rz4,13.16-18.22;

Mt1,16.18-21.24 lub Łk2,41-51a

21 III- 5 Niedziela Wielkiego Postu

Jr31,31-34;Ps51;Hbr5,7-9;J12,20-33

24 III- środa, Narodowy Dzień Życia,

Dn3, 14-30.91-92.95;Dn3;J8,31-2

25 III- czwartek, Zwiastowanie Pańskie,

uroczystość , Dzień Świętości Życia

Iz7,10-14,8,10c;Ps40;Hbr10,4-10;Łk1,26-38

28 III- Niedziela Palmowa, czyli Męki

Pańskiej, przejście na czas letni, Procesja:

Mk11,1-10(J12,12-16); Msza: Iz50,4-

7;Ps22;Flp2,6-11;Mk14,1-15,47

SŁOWO NA NIEDZIELE

/Komentarz ks. M. Krawiec SSP/

07 III J2,13-25 Wystąpienie Jezusa jest kolejnym gestem, przez który ogłasza swą mesjańską godność. Jednak w istotny sposób modyfikuje On starotestamentowe rozumienie mesjanizmu. Do dyskusji o czystości kultu Jezus wprowadza temat swego synostwa Bożego i Zmartwychwstania. Domaganie się przez Żydów z Judei, aby Jezus dał im jakiś znak idzie w parze z zamknięciem się na Jego misję i na istotną treść Jego przesłania. Ludzie współcześni Jezusowi nie rozumieli Go wskutek własnej zatwardziałości serca i ślepoty. Pierwszy etap działalności Jezusa zaowocował zawiązaniem się grupy ludzi, którzy uwierzyli w Jego imię. Zrodziło to nadzieję, że wierzący staną się „dziećmi Bożymi”.

14 III J3,14-21 Narodzenie się z Boga i stanie się dzieckiem Bożym realizuje się przez przyjęcie „Słowa”, a jego skutkiem jest oglądanie chwały Bożej . Jezus w rozmowie z Nikodemem wspomina o pewnej grupie osób, do której i on należy, a która nie przyjmuje świadectwa pochodzącego od Ojca i Syna. Odrzucającym to świadectwo nie dane jest doświadczyć królestwa Bożego. Oni są też tymi, którzy nie przyjęli Słowa. Przyjęcie Słowa jest równoznaczne z narodziem się z Ducha, na nowo. Polega ono bowiem na doświadczeniu życia Bożego które jest światłością. Takie świadectwo Jezusa jest

światłością. Nie tylko rozprasza mrok, ale dokonuje również sądu przez ujawnienie postawy ludzi wobec światłości.

21 III J12,20-33 Nadejście „godziny” polega na otoczeniu Jezusa chwałą. Objawi się ona jednak poprzez Jego Śmierć. Ogłoszenie wypełnienia się „godziny” Jezusa dokonuje się wobec Greków. Do nich też jest skierowany apel, by zostali sługami Jezusa. Syn Boży obiecuje im nagrodę przebywania tam, gdzie On przebywa i uczczenie przez Ojca. Nastanie „godziny Jezusa” oznacza odsłonięcie przed światem tej chwały, którą ciągle Syn otrzymuje od Ojca. Ogłoszenie wspólnej chwały Jezusa i Ojca odbywa się w sposób niezwykle za pośrednictwem „głosu z nieba” . Ewangelista stara się ukazać prawdę, że dopiero przez śmierć Jezusa Ojciec wypowiada się wprost na temat swojej więzi z Nim.

28 III Mk14,1-15,47 Poprzez ukrzyżowanie Jezusa wypełnia się proroctwo Izajasza odnoszące się do Sługi Pańskiego, który miał zbawić swój lud cierpieniem. Mimo, że całe swoje ziemskie życie Jezus poświęcił służbie ludziom i ich zbawieniu, zostaje odrzucony przez swój naród, skazany na mękę i śmierć i potraktowany na równi ze złoczyńcami. Miary odrzucenia dopełniają drwiny wyższych kapłanów i nauczycieli Pisma. Jezus nie ulega głosom nawołującym Go do zejścia z krzyża. Gdyby to zrobił nie spełniłaby się wola Ojca i nie dokonało odkupienie ludzi. To zupełne poniżenie Jezusa, staje się przez Jego posłuszeństwo Ojcu najwyższą formą wyzwolenia każdego człowieka z mocy zła.

KATECHEZA ŚW. JANA PAWŁA II

II ZBESZCZESZCZENIE ŚWIĄTYNI.

W ciągu ostatnich spotkań poddawaliśmy analizie dwa fragmenty z Listów św. Pawła: 1Tes4,3-5 oraz 1 Kor12,18-25, aby ukazać to, co wydaje się być najbardziej istotne dla jego nauki o czystości w znaczeniu moralnym – dla czystości jako cnoty. Jeśli w tekście 1 Listu do Tesaloniczan można stwierdzić, iż czystość polega na wstrzeмиięźliwości – to zarówno w tym tekście, jak też w 1 Liście do Koryntian, uwydatniony jest moment „czci”. Przez ową „cześć” należną ciału ludzkiemu (dodajmy za Listem do Koryntian:

właśnie ze względu na jego „wstydlivy” charakter), czystość jako cnota chrześcijańska okazuje się w Listach Pawłowych skuteczną drogą odejścia od tego, co w sercu człowieka jest owocem pożądliwości ciała. „Powstrzymanie się (...)od pożądliwej namiętności”, w którym wyraża się zarazem „utrzymanie ciała w świętości i we czci”, pozwala wnosić, że czystość jest - wedle nauki Apostoła – „umiejętnością” skoncentrowaną na godności ciała, czyli na godności osoby ze względu na jej ciał ona jej ujawniającą się w tym cieie kobiecość i męskość. Jako taka właśnie „umiejętność” , czystość jest wyrazem i owocem „życia według Ducha” w pełnym tego słowa znaczeniu – to znaczy jako sprawność ducha ludzkiego, w którym owocuje zarazem dar Ducha Świętego. Oba te wymiary czystości – wymiar moralny, czyli cnota, oraz wymiar charyzmatyczny :dar Ducha Świętego – zdają się być obecne i gruntownie zespolone w Pawłowym przekazie. Jeszcze mocniej uwydatnia się to wówczas, gdy autor 1 Listu do Koryntian nazywa ciało „świętynią (a więc „mieszkaniem i sanktuarium) Ducha Świętego”. „Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który w was jest , a którego macie od Boga i że już nie należycie do samych siebie?” – pyta Paweł Koryntian, udzieliwszy im bezpośrednio przed tym bardzo surowego pouczenia na temat moralnych wymogów czystości. „Strzeżcie się rozpusty; wszelki grzech popełniony przez człowieka jest na zewnątrz ciała: kto zaś grzeszy rozpustą, przeciwko własnemu ciału grzeszy”(1Kor6,18).Charakterystyką grzechu, który Apostoł tutaj piętnuje, jest to, że - w odróżnieniu od wszystkich innych – jest on grzechem „przeciw ciału”(podczas, gdy inne są poza ciałem). Tak więc w terminologii Pawłowej znajdujemy uzasadnienie dla wyrażenia: „grzechy ciała” lub też „grzechy cielesne”. Grzechy takie są

przeciwieństwem owej właśnie cnoty, mocą której człowiek utrzymuje własne ciało w świętości i we czci. Grzechy takie niosą ze sobą „zbezczeszczenie” ciała: odebranie mu owej czci, jaka jest należna ciału kobiety czy mężczyzny ze względu na godność osoby. Jednakże autor 1 Listu do Koryntian idzie jeszcze dalej. Grzech przeciwko ciału jest zarazem „zbezczeszczeniem świątyni”. O godności ciała ludzkiego stanowi w oczach Pawła nie sam tylko duch ludzki, dzięki któremu konstytuuje się człowiek jako osobowy podmiot. Stanowi o tej godności ciała Bardziej jeszcze nadprzyrodzony fakt zamieszkania Ducha Świętego i Jego przebywania w człowieku – w jego duszy i cieie – jako owoc dokonanego przez Chrystusa odkupienia. Wobec tego to ciało człowieka nie jest już tylko „własne” . I nie tylko z tego tytułu, że jest własne, że jest ciałem osoby, zasługuje na ową cześć, jakiej wyraz w postępowaniu wzajemnym ludzi , mężczyzn i kobiet stanowi cnota czystości. Kiedy Apostoł pisze: „ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który w was jest , a którego macie od Boga(1 Kor6,19), to pragnie wskazać na inne jeszcze źródło godności ciała i zarazem źródło powinności moralnej, jaka z owej godności płynie. Źródłem owym jest rzeczywistość odkupienia: „odkupienia ciała”. Dla Pawła owa tajemnica wiary jest żywą rzeczywistością skierowaną wprost do każdego człowieka. Poprzez odkupienie każdy człowiek otrzymał od Boga jakby na nowo samego siebie, swoje ciało. Chrystus wpisał w ciało ludzkie – w ciało każdego mężczyzny i każdej kobiety – nową godność, skoro w Nim samym to ludzkie ciało zostało przyjęte do jedności Osoby Syna – Słowa. Wraz z tą nową godnością zrodziła się też poprzez „odkupienie ciała” nowa powinność. Paweł mówi o niej zwięźle, ale przejmująco: „za wielką bowiem cenę zostaliście nabyci”. Owocem ceny odkupienia jest właśnie Duch Święty, mieszkający w cieie ludzkim jak w świątyni. W tym uświęcającym Darze każdy człowiek, każdy chrześcijanin otrzymuje siebie samego na nowo w darze od Boga.

Ten nowy Dar (i dar) zobowiązuje. Apostoł odwołuje się do tego wymiaru zobowiązania, pisząc do ludzi wierzących, którzy mają świadomość Daru, ażeby przekonać ich, że nie należy popełniać „rozpusty”, nie należy „grzeszyć przeciwko własnemu ciału”. Pisze: „ciało nie jest dla rozpusty, lecz dla Pana, a Pan dla ciała”. Trudno było zwięźle wyrazić to, co niesie w sobie dla każdego wierzącego Tajemnica Wcielenia. Fakt, że ciało ludzkie stało się w Jezusie Chrystusie ciałem Boga – Człowieka. Dostępuje przez to samo w każdym człowieku nowego nadprzyrodzonego wyniesienia, z którym każdy chrześcijanin musi się liczyć w postępowaniu względem „własnego” ciała – i oczywiście względem ciała „drugiego” : mężczyzna względem kobiety, a kobieta względem mężczyzny. Odkupienie ciała oznacza ustanowienie w Chrystusie nowej miary świętości ciała. Właśnie do tej „świętości” odwołuje się Paweł w 1 Liście do Tesaloniczan (4,3-5)pisząc o „utrzymaniu ciała w świętości i we czci”. W 1 Liście do Tesaloniczan (rozd. 6) Paweł formułuje natomiast prawdę o świętości Ciała piętnuje w słowach wręcz drastycznych „rozpustę”, czyli grzech nieczystości: „Czyż nie wiecie, że ciała wasze są członkami Chrystusa? Czyż wzięwszy członki Chrystusa, będą je czynił członkami nierządniczy? Przenigdy! Albo czyż nie wiecie, że ten, kto łączy się z nierządnicą, stanowi z nią jedno ciało? Będą bowiem – jak jest powiedziane – dwoje jednym ciałem. Ten zaś, kto się łączy z Panem, jest z Nim jednym duchem”. Jeśli czystość jest według nauki Pawłowej, „ życiem według Ducha” – to znaczy, że owocuje w niej tajemnica odkupienia ciała – tajemnica Chrystusa, zapoczątkowana we Wcieleniu i skierowana już poprzez Wcielenie do każdego człowieka. Tajemnica ta owocuje w czystości na sposób szczególnego zobowiązania – a więc na sposób etyczny. To, że „zostaliśmy nabyci za wielką cenę” tj. właśnie za cenę odkupienia Chrystusowego rodzi bowiem szczególne zobowiązanie czyli powinność, ażeby „utrzymywać ciało w świętości i we czci” Świadomość odkupienia ciała pracuje w woli ludzkiej na rzecz „powstrzymywania się od „rozpusty” , owszem, na rzecz urobienia potrzebnej ku temu

umiejętności, czyli sprawności zwanej cnotą czystości. To, co dla zrozumienia Pawłowej nauki o czystości jako cnoty chrześcijańskiej, która jest realizacją „życia według Ducha”, wynika z przytoczonych tutaj słów, Z 1 Listu do Koryntian(6,15-17), posiada szczególną głębię i moc nadprzyrodzonego realizmu wiary. Trzeba, abyśmy nieraz się nad tym zastanawiali.

MÓWIĄ WIELCY

Jedno słowo, jeden miły uśmiech często wystarcza, aby rozweselić jakąś smutną duszę.

/św. Teresa od Dzieciątka Jezus/

UŚMIECHNIJ SIĘ

Żona do męża:

- Zobacz, ja muszę prac, prasować, sprzątać, nigdzie nie mogę wyjść. Czuję się jak Kopciuszek. – Anie mówiłem, że ze mną będzie ci jak w bajce?

MODLITWY DO ŚW. JÓZEFA:

1.„Chwalebny Patriarcho, św. Józefie, w którego mocy jest uczynienie możliwym tego, co niemożliwe, spiesz mi na pomoc w chwilach niepokoju i trudności. Weź pod swoją obronę sytuacje bardzo poważne i trudne, które Ci powierzam, by miały szczęśliwe rozwiązanie. Mój ukochany Ojcze, w Tobie pokładam całą ufność moją. Niech nie mówią, że przyzywałem Ciebie na próżno, a skoro z Jezusem i Maryją możesz wszystko uczynić, ukaż mi, że Twoja dobroć jest tak wielka, jak Twoja moc. Amen”.

2.„ Witaj Opiekunie, Odkupicielu i Oblubieńcze Maryi Dziewicy. Tobie Bóg powierzył swojego Syna, Tobie zaufała Maryja, z Tobą Chrystus stał się człowiekiem. O św. Józefie, okaż się Ojcem także i nam, i prowadź nas na drodze życia. Wyjednaj nam łaskę miłosierdzie i odwagę, i broń nas od wszelkiego zła. Amen”.

W Roku Św. Józefa modlitwy do tego Świętego z imprimatur są objęte odpustem zupełnym udzielonym przez Ojca Świętego Franciszka.